

Az egész csak egy fikció! De ha a pécsi Kodály Központ egy gyermek lenne, akkor a helyi gyámügyes egyszerűen elvinné a szüleitől. Mert méltatlan keretek között, rossz környezetben tölti napjait.

A koncertterem nem tehet róla, hogy hová építették. Akik kijelölték a helyszínt. már „ludasak”, de akik az „embertelen” háttérrel biztosítják, ők az igazi „hunyók”. Most egy pillanatra hagyjuk a miérteket, a pénzhiányt, mert azt felesleges is megkérdezni, mitől jutott ide a Balokány-liget egykor volt népszerű szórakozóhelye.

Akár újra élet is költözhetne a falak közé, bár az bizony rengetegbe kerülne!

Mindenesetre, Pécs reprezentatív koncerttermétől ötven méterre az enyészet az úr. Érdeemes lenne felhívni a koncertszervezők figyelmét arra, ne hagyják a fellépőket kóborolni, sétálni, mert még a végén megrémülnek. Ezt a miliót a világon mindenki döbbenettel fogadná. Ezért őrizkedjünk az

afrikai párhuzamoktól, nehogy politikai bonyodalmak legyenek belőle.

Pepita bár volt a szórakozóhely neve egykoron, amikor annyi volt a széplány a környéken, mint amennyit csak egyetemi összejövedeleken lehet látni. Ebből ma már semmi sem maradt, az akkori „bombázók” nyilván már családot alapítottak, másfelé sodorta őket az élet szele.

Vasarely után, csak szabadon, a burkolt művészet

A pepitából meg csak egy falrészlet maradt. Csoda, hogy senki nem verte le a csempéket. Ezek szerint semmire sem jók. Bezzeg fém nincsen a házban, azt valahogyan sikerült „kiszervezni” az épület fala közül.

Fa kő, némi műanyag, szövet, értéktelen hulladékok mindenütt. Üveg csak törötten. Ezen érdemes lenne elgondolkodniuk a pszichológusoknak. A magukra hagyott „objektumoknak” miért törik be az ablakait. Nyilván a rongálók dobják ki azokat. Itt sem áll meg a levegő, sem a táncteremben, sem a mellékhelyiségben, de még a konyhában sem.

Az ember aki kilépett a fénybe, mert eljött az idő

Egy fiatal, rosszarcú (ő hasonlót gondolhat a másik látogatóról), azért rutinból megkérdezi: „Mennyi az idő?” Egyszerű lélektani hadviselés az egész. Ha ő indít egy ilyen mondattal, akkor azzal „lefedí” magát. Neki dolga van, itt, másutt, mindegy, ám érdeklődik. Aztán eltűnik, mert fő a békesség.

A szakács már rég hazament, a tűzhely kihűlt

A konyhába viszont idegeneknek belépni tilos. Csak azt kellene eldönteni, kik döntenek el, ki számít barátnak, vendégnek, látogatónak, idegesnek? Mert ha valaki otthonosa mozog, akkor esetleg mégis betoppanhat!

Bár nincsen miért, mert a sör, tömény elfogyott, az étlap sem kínál semmi izgalmasat. Felelős? Illetékes? Lényeges egyáltalán?